

مریم رجوی: فراخوان به یک سیاست قاطع اروپایی برای حمایت از مقاومت مردم ایران

۱ آبان ۱۳۹۸

سخنرانی در پارلمان اروپا - استراسبورگ - معرفی کتاب جنایت علیه بشریت - قتل عام ۶۷

نمایندگان محترم پارلمان اروپا،

دوستان عزیز،

از حضور در خانه دموکراسی اروپا خوشوقتم.

قبل از هر چیز می‌خواهم انتشار یک سند خارق‌العاده را با نمایندگان مردم اروپا در میان بگذارم:

این کتاب فهرست نام‌های بیش از پنج هزار تن از زندانیان مجاهد قتل‌عام شده توسط آخوندهاست.

اگر بخواهم ایران امروز را ۴۰ سال بعد از حاکمیت فاشیسم مذهبی در یک جمله معرفی کنم می‌گویم: ایران سرزمین قتل‌عام شده‌یی است که در آن علاوه بر زندانیان سیاسی، منابع طبیعی و فرهنگ و محیط زیست همه و همه قتل‌عام شده‌اند.

این کتاب تنها نام‌های اعدام‌شدگان نیست؛ بلکه یک گواهی تاریخی است درباره به گروگان گرفته شدن ایران توسط فاشیسم دینی.

این کتاب شرح حال ملتی است که در داخل مرزهای ایران، تحت سرکوب ضدبشری آخوندهاست. و در خارج از ایران حقوق بشر و آزادی و مقاومت‌اش نادیده گرفته شده است.

در سال ۱۳۶۷ به حکم خمینی، ۳۰ هزار زندانی سیاسی قتل‌عام شدند. اکثر آن‌ها اعضا و هواداران مجاهدین بودند.

این جنایت علیه بشریت در خفای کامل صورت گرفت.

جنایتکاران حاکم نه نام‌های اعدام‌شدگان را منتشر کردند نه نشانی مزارهایشان را.

در سه سال گذشته، با تلاش‌های سازمان مجاهدین جنبش سراسری دادخواهی در ایران بالا گرفته است.

انتشار این کتاب نتیجه همین جنبش است.

اسامی شهیدان، نشانی بخشی از مزارهای مخفی و نیز اسامی ۳۵ هیأت مرگ شامل ۸۶ دژخیم در این کتاب آمده است.

۶۳ درصد این افراد از مقام‌های رژیم‌اند. و هم‌اکنون آخوند رئیسی رئیس قوه قضاییه، وزیر دادگستری، نایب‌رئیس مجلس، شماری از بالاترین مقامات قضایی رژیم از اعضای هیأت‌های مرگ هستند.

رهبر کنونی رژیم یعنی خامنه‌ای در خلال قتل‌عام‌ها رئیس جمهور بود. رئیس جمهور کنونی، یعنی آخوند روحانی هم در آن موقع معاون جانشین فرمانده کل قوا بود.

کتاب هم‌چنین شرح دردناکی است از سیاست مماشات نسبت به بزرگ‌ترین قتل‌عام سیاسی بعد از جنگ جهانی دوم. دولت‌های غرب و سازمان ملل بر این جنایت چشم بستند. وقتی رژیم آخوندی در مقابل این جنایت بزرگ مصونیت یافت یک جنگ گسترش‌یابنده را به خاورمیانه تحمیل کرد که هم‌چنان ادامه دارد.

و حالا ۶ ماه است به‌رغم ماکزیمم انعطاف کشورهای اروپایی، رژیم آخوندی توافق اتمی را بیشتر و بیشتر نقض می‌کند. و هم‌اکنون در آستانه چهارمین مرحله نقض توافق است.

در چنین شرایطی من برای پیشنهاد یک سیاست ضروری و واقعی در قبال ایران و منطقه خاورمیانه به اتحادیه اروپا به اینجا آمده‌ام.

راستی در قبال رژیمی که تعمداً ابتکارات اروپا به‌ویژه فرانسه را به شکست کشانده چه باید کرد؟

پاسخ، یک سیاست قاطع اروپایی است که تبعاً لازمه آن حمایت از مقاومت مردم ایران برای استقرار دموکراسی و حاکمیت مردم است.

پس از امضای توافق اتمی در تیرماه ۱۳۹۴ من از جانب مقاومت ایران تأکید کردم که برای جلوگیری از جنگ در منطقه، کشورهای ۵+۱ «باید با قاطعیت بر روی عدم دخالت و خلع ید از رژیم در سراسر منطقه خاورمیانه پافشاری کنند».

هم‌چنین در دیماه ۱۳۹۵، در پارلمان اروپا هشدار دادم که «اگر با فاشیسم دینی حاکم، با قاطعیت برخورد نشود، جنگ مهلکی را بر منطقه و جهان تحمیل می‌کند».

آخوندها با استفاده از آن توافق و امتیازهای آن برنامه موشکی را به سرعت توسعه دادند سوریه را در خون فروبردند و جنگ در یمن را گسترش دادند.
حال به وقایع ماههای اخیر توجه کنید:
آخوندها و سپاه پاسداران شان بارها به نفتکشها در آبهای بین‌المللی، تأسیسات نفتی یا فرودگاههای کشورهای همسایه حمله کرده‌اند.

همین امروز مقامات آلبانیایی جزئیات بیشتری از توطئه تروریستی علیه سازمان مجاهدین خلق ایران در این کشور در مارس سال ۲۰۱۸ فاش کردند

این اطلاعات به خوبی نشان می‌دهد که تمامیت رژیم آخوندی و همه جناح‌های آن درگیر صدور تروریسم هستند. بنابراین بار دیگر تاکید می‌کنم که برای ممانعت از تروریسم و جاسوسی توسط رژیم باید وزارت اطلاعات و سپاه پاسداران و نیروی تروریستی قدس را در لیست تروریستی قرار داد. مزدوران آنها را باید محاکمه و اخراج کرد. و سفارت‌های این رژیم را باید در تمام کشورها بست. زیرا مرکز توطئه و انجام عملیات تروریستی هستند. سوال این است که چرا این حملات را ادامه می‌دهند و از پیامدهای آن نگران نیستند؟
روشن است چون قاطعیتی در مقابل خود نمی‌بینند!
حملات آنها به خاطر آن نیست که به قدرت خود اعتماد دارند، بلکه به خاطر آن است که به بی‌عملی جامعه جهانی دلگرم‌اند!

چنان که مسعود رجوی رهبر این مقاومت گفته است: «بنا بر ۴ دهه تجربه، تهدید، کوتاه آمدن و نکوبیدن سر مار به سنگ است. ایران بدون این، آزاد نمی‌شود».

اما چرا آخوندها به این اعمال دیوانه‌وار نیاز دارند؟
چون در داخل ایران به‌ویژه در برابر جنبش اعتراضی، حاکمیت خود را عمیقاً در خطر یافته‌اند.
در نیمه اول همین ماه، هزاران نفر از مردم لردگان در مناطق جنوب غربی ایران علیه آخوندها تظاهرات کردند. آنها فرمانداری و دفتر امام جمعه و دفتر نماینده ولی فقیه و چند مرکز حکومتی دیگر را به آتش کشیدند.
هم‌چنین شهر اراک در ۳۰۰ کیلومتری پایتخت در هفته‌ها و روزهای اخیر شاهد اعتراضات گسترده کارگران بوده است. هم‌چنین اعتراض‌های دانشجویان، فرهنگیان، بازنشستگان و کارمندان در شهرهای مختلف ایران ادامه دارد.

جوانان خشمگین و شورشی در سراسر کشور، تصاویر رهبران این رژیم را به آتش می‌کشند.
از آن طرف آخوندهای حاکم به دستگیری و اعدام هرچه بیشتر رو می‌آورند.

از سال ۱۳۹۲ یعنی سالی که روحانی به ریاست جمهوری رسید تا کنون، شمار اعدام‌ها به حدود ۴۰۰۰ مورد رسیده است و شکنجه و آزار زندانیان سیاسی هم‌چنان ادامه دارد.

راستی کسانی که اینقدر دلواپس تجارت با رژیم آخوندها هستند، چرا یکبار برای بازدید از زندان‌ها و اطلاع از وضعیت زندانیان سیاسی یک هیات به ایران نفرستاده و نمی‌فرستند؟
چرا واکنشی به سرکوب زنان ایران و سلب آزادی‌ها و حقوق آن‌ها نشان نمی‌دهند.
خوشبختانه پارلمان اروپا در مقابل نقض حقوق بشر مردم ایران، سکوت نکرده است. یک نمونه قطعنامه ۱۹ سپتامبر (۲۸ شهریور) است که نقض حقوق زنان توسط رژیم آخوندی را محکوم کرد.
صمیمانه از نمایندگان این پارلمان تقدیر می‌کنیم. در سال‌های گذشته نیز پارلمان اروپا تلاش تحسین‌برانگیزی در دفاع از مقاومت ایران داشته است. نقش این پارلمان در مقابل سرکوب و کشتار رزمندگان آزادی توسط آخوندها و تضییع حقوق مردم و مقاومت ایران توسط سیاست مماشات از یاد نرفتنی است. اکنون از آن‌ها انتظار می‌رود که ابتکار عمل تازه‌یی برای یک سیاست قاطع در قبال رژیم ایران در پیش بگیرند. بنابراین:

- ۱- هرگونه رابطه و معامله اتحادیه اروپا با رژیم ایران باید مشروط به توقف اعدام و شکنجه در ایران شود.
- ۲- پرونده قتل عام زندانیان سیاسی باید به شورای امنیت، ملل متحد و دادگاه بین‌المللی ارجاع شود و مسئولان جنایت علیه بشریت به‌ویژه قتل عام ۱۳۶۷، به عدالت سپرده شوند.
- ۳- یک هیأت تحقیق بین‌المللی جهت بازدید از زندان‌ها و زندانیان سیاسی تشکیل شود. و ملل متحد رژیم آخوندی را ناگزیر به پذیرش این هیات کند.
- ۴- و جامعه جهانی به‌ویژه اتحادیه اروپا باید به رسمیت بشناسد که مقاومت برای تغییر رژیم آخوندی و استقرار دموکراسی و حقوق بشر حق مردم ایران است.

دوستان عزیز!

یکی از نام‌های درج شده در این کتاب، زهرا بیژن‌یار ۲۸ ساله است. او سال‌های طولانی در زندان بود و در نامه‌یی از زندان نوشت:

«این را فهمیده‌ام که ظالمان، حتی اگر اعضای بدن ما را قطعه‌قطعه کنند حیات را تا زمانی که در ایمان مان ثابت باشیم، از ما نمی‌گیرند. بلکه زندگی را زمانی از ما خواهند گرفت که ایمان و قلب خودمان را به آن‌ها بفروشیم. و این رمز مقاومت جهان بشری است.»

این پیام زهرا و همه قتل‌عام شدگان است که جهان بشری را به مقاومت در برابر دیکتاتوری و ستم و مبارزه
برای آزادی فرا می‌خوانند.
از همه شما متشکرم.